

CARTA ALS CRISTIANS DE ROMA **SALVATS EN CRIST**

1. **Introducció**

Pau escriurà la carta als romans probablement des de Corint, entre els anys 57-58, quan és a punt de marxar a Jerusalem per dur els diners de la col·lecta que han organitzat les comunitats de Macedònia i Acaia, on l'apòstol ha estat predicant, per ajudar els pobres d'aquella comunitat. Pau té la intenció de continuar estenent el missatge de l'evangeli més enllà, ara a l'extrem occidental de l'imperi: fins a Hispània passant per Roma.

Però abans vol deixar clar quin és el seu pensament, quin és l'evangeli que predica. Aquesta carta a la

comunitat cristiana de Romà es pot considerar el seu testament espiritual.

Per Pau, Déu s'ha mostrat tant a pagans com a jueus. Els primers l'han ignorat. Els segons han transgredit la Llei que els hi va donar. Uns i altres, doncs, estan sota el domini del pecat i sols la fe en Jesucrist els pot redimir. En Jesucrist Déu ha manifestat als homes el seu amor immens i a través d'ell han rebut l'Esperit, que dona vida plena i pau. La salvació dels homes no és fruit del seu propi esforç humà sinó que és un do de Déu a aquells que han cregut.

2. **La salvació per Jesucrist**

El desig de salvació neix bàsicament de l'experiència profunda d'anar perduts.

Algunes persones diuen no sentir aquesta necessitat, però quan experimenten el fracàs en la pròpia vida; el sofriment molt proper; els desastres de la nostra humanitat; l'amarga solitud o com Pau, un profund esquinçament interior, aleshores s'han de replantejar a fons el sentit de la vida.

Dins nostre, en el profund interior de la persona, hi ha la necessitat de salvació total, l'èxit definitiu de la nostra vida, que és la victòria sobre la mort.

No entenc què faig, perquè no faig allò que vull, sinó allò que detesto... Sé que el bé no habita dintre meu, és a dir, que sóc feble. Veig que sóc capaç de voler el bé, però no de fer-lo: no faig el bé que voldria, sinó el mal que no voldria... Em trobo, per tant, que voldria fer el bé, però alhora constato això: només sóc capaç de fer el mal...

Que en sóc, de dissortat! ¿Qui m'alliberarà d'aquest cos que em duu a la mort? Déu, a qui dono gràcies per Jesucrist, Senyor nostre!

(Rm 7,15s)

Preguem: Senyor Déu nostre, et donem gràcies per enviar el teu fill a salvar-nos i per estimar-nos tant des de sempre i dia rere dia malgrat que de vegades no et corresponem.

3. **Propòsit de Pau**

Pau està convençut a partir de la seva trobada personal amb aquell Jesús a qui perseguia, que al més profund de l'interior de la persona hi ha la necessitat de salvació total. Per explicar-ho ha de desautoritzar als seus antics col·legues i la seva doctrina; ha de donar a conèixer la figura de Jesús als que venien d'altres religions "paganes", i fer-los veure que necessiten la "salvació" autèntica; ha de corregir alguns errors que circulen entre els que ja segueixen a Jesús

Pau en realitat pensa no només en els jueus, sinó en tot el món, perquè tots estan cridats a la vida de veritat. La seva bona notícia és per tots.

Perquè no m'avergonyeixo de l'evangeli, que és poder de Déu per a salvar tots els qui creuen, primer els jueus, i després els dels altres pobles. En l'evangeli es revela la justícia salvadora de Déu, en virtut de la fe i amb vista a la fe. Tal com diu l'Escriptura: "Viurà el qui és just per la fe"

(Rm 1, 16-17)

Preguem: Senyor, et preguem que veiem tan clar com Sant Pau que la Bona Nova i la salvació és per a tot el món. Que això ens mogui a obrir el nostre horitzó més enllà del clos de la nostra comunitat i de la nostra Església.

4. La Llei, com trampa fatal

Pau desautoritzava el compliment de la Llei com a mitjà segur, necessari i convenient per tal d'aconseguir la salvació perquè no és el compliment de la Llei el que ens fa "justos"; és a dir que si les nostres relacions interpersonals i amb Déu són correctes generaran vida i sentit de la vida, i això ens comportarà viure en plenitud d'acord amb el pla de Déu. Ens ratifica que la Llei en sí mateixa i el seu compliment no tenen la capacitat de donar vida ni de donar sentit a la vida, de forma que ens condueixi cap a l'eternitat.

L'incompliment de la Llei pot fer-nos sentir transgressors i culpables fins al desànim i la desesperança: en lloc de fer-nos sentir alliberats i amb vida pot comportar-nos sentiments d'incapacitat per una vida autèntica.

Què direm, doncs? La Llei és pecat? De cap manera! Amb tot, el pecat no l'he conegut sinó per la Llei...Perquè, sense Llei el pecat era mort; jo, en canvi, en altre temps, sense Llei era viu; però quan vingué el manament, el pecat va reviure i jo vaig morir, i em vaig trobar que el manament, que havia de servir per a conduir a la vida, servia per a conduir a la mort...

(Rm 7,7-11)

Preguem: Ajuda'm Senyor a saber actuar, en les accions de la vida diària, des del sentiment de l'Esperit i no pel compliment d'unes normes establertes

5. La fe ens vincula a Jesús

No és la Llei la que dona el sentit i l'autèntica dimensió d'eternitat a la vida, sinó la vinculació total a Jesús, el Senyor mort i ressuscitat. Això és la fe: la total confiança que ens fa posar la vida en mans de l'amor de Déu manifestat en Jesús.

Qüestió de confiança radical. En realitat, és un camí i una manera de viure, i una manera de caminar per la vida en llibertat i gratuïtat, amb Jesús i com Jesús.

Ara, doncs, que som justos per la fe, estem en pau amb Déu gràcies a nostre Senyor Jesucrist. Per ell, en virtut de la fe, tenim entrada en aquesta gràcia que ja posseïm en ferm, i per ell hem rebut l'honor d'esperar la glòria de Déu.

Més encara: fins i tot en les tribulacions trobem motiu de gloriar-nos, perquè sabem que la tribulació engendra paciència; la paciència, virtut provada; la virtut provada, esperança.

I l'esperança no enganya, perquè Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat el seu amor en els nostres cors.

(Rm 5,1-5)

Preguem: Pare et demanem que l'experiència del teu amor que hem conegut en Jesús, sigui la raó de la nostra esperança.

Aquí es troba el sentit de la vida, i aquí tot fracàs, contrasentit, dolor, llàgrima ... es transforma. És un viure crucificats amb Jesús de manera que aquest viure amb Jesús la negativitat de la vida, es transforma en resurrecció, en sentit ple.

Això comporta, com va fer Jesús, assumir la vida crucificada de tots els crucificats d'aquest món perquè la seva vida comenci ja a ressuscitar. És un misteri d'amor que solament s'entén gràcies a l'acció de l'Esperit en nosaltres.

I si nosaltres hem estat units a ell per aquesta mort semblant a la seva, també ho estarem per la seva resurrecció.

(Rm 6, 5)

Preguem: Senyor, ajuda'ns a fer-nos càrrec dels crucificats del nostre món: que siguem per a ells, en Crist, motiu d'esperança i de vida nova.

6. La vida de l'Esperit

La trobada amb Jesús, és una experiència de vida i de plenitud, feta des de la consciència de la pròpia feblesa i limitació.

Déu, plenitud d'amor, ha enviat el seu Fill per fer-nos el do de la llibertat total en l'Esperit.

L'Esperit, neutralitza la força del pecat:

Ara ja no pesa cap mena de condemna sobre els qui viuen en Jesucrist, perquè la llei de l'Esperit, que dona la vida en Jesucrist, t'ha alliberat de la llei del pecat i de la mort. Déu ha fet allò que la Llei no tenia forces per a fer a causa de la feblesa humana: enviant el seu propi Fill, esdevingut semblant a un home pecador i ofert en

aquella llei que ens voldria destruir.

sacrifici pel pecat, Déu ha condemnat el pecat que hi ha en l'home

(Rm 8,1-3)

Preguem: Senyor fes que la consciència de la pròpia limitació, mai no ens faci perdre el sentit de llibertat i plenitud en l'Esperit.

Els qui hem conegut i seguit Jesús, hem rebut el do de l'Esperit. Estem immersos en l'Esperit font de vida i de plenitud. La certesa de la nostra feblesa, pel do de l'Esperit esdevé un anunci i certesa de vida plena i de resurrecció en Crist.

L'Esperit que habita en nosaltres, tot ho transforma.

Ara bé, vosaltres no viviu d'acord amb els desigs terrenals, sinó d'acord amb l'Esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'Esperit de Crist, no seria de Crist. Però si Crist està en vosaltres, encara que el vostre cos hagi de morir per culpa del pecat, l'Esperit us dona la vida, ja que Déu us ha fet justos.

I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell qui va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell qui va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

(Rm 8,9-11)

Preguem: Senyor, mira la nostra feblesa, la nostra pobresa i les nostres limitacions per tal que siguin l'humus on arrel·li i d'on neixi la vida de l'Esperit.

7. Fills en el Fill

Estem immersos en el misteri de Déu Trinitat. El Pare ens veu units íntimament al seu Fill i així, units al Fill, fills en el Fill, l'Esperit ens mou des del fons del cor a adreçar-nos a Déu com a "Abba", com a pare entranyable.

Immersos en el misteri de Déu mateix: experiència de filiació; experiència de plena llibertat com a fills estimats del Pare. En Crist i en l'Esperit, som família de Déu.

Tots els qui són guiats per l'Esperit de Déu són fills de Déu. Perquè vosaltres no heu rebut un esperit d'esclaus que us faci tornar a caure en el temor, sinó l'Esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abba, Pare!» Així l'Esperit mateix s'uneix al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu.

I si som fills, també som hereus: hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que, sofrint amb ell, serem també glorificats amb ell.

(Rm 8,14-17)

Preguem: Moguts per l'Esperit, ens sentim units al Crist; per això plens de confiança, ens adrecem a Déu com a "Abba". Pare: fes-nos viure el goig de ser fills teus i germans en Crist.

8. Salvats en esperança

Pau ens situa en el moment present, com en un procés que encara no ha culminat. Aquí entra el factor esperança, clau per entendre el misteri de la vida, per als qui han conegut Jesús i el segueixen.

Jo penso que els sofriments del món present no són res comparats amb la glòria que s'ha de revelar en nosaltres. Perquè l'univers creat espera amb impaciència que la glòria dels fills de Déu es reveli plenament.

(Rm 8,18-19)

I no solament ell; també nosaltres, que posseïm l'Esperit com a primícies del que vindrà, gemeguem dins nostre anhelant de ser plenament fills, quan el nostre cos sigui redimit. Hem estat salvats, però només en esperança. Ara bé, veure el que s'espera no és esperança: allò que es veu, per què s'ha d'esperar? Però nosaltres esperem allò que no veiem, i ho anhelem amb constància.

(Rm 8,23-25)

Preguem: Pare, que l'esperança que posem en Tu ens faci viure el present seguint les passes de Jesús.

Pau treu conseqüències, tant o més importants, quan els seus lectors viuen en un

Què direm, doncs, davant d'això? Si tenim Déu amb nosaltres, qui tindrem en contra? Ell, que no va plànyer

context de religions paganes, en què “els déus” sempre són vistos amb temor, amb por. Els seus cultes s’orienten a “apaivagar” als seus déus per tal que els siguin favorables.

Doncs bé: els que coneixen i segueixen Jesús saben que Déu és pare i que està a favor nostre: aquesta és la causa de l’optimisme radical del creient. ¿Qui podrà separar-nos de l’amor de Crist?

el seu propi Fill, sinó que el va entregar per tots nosaltres, com no ens ho donarà tot juntament amb ell? Qui s'alçarà per acusar els elegits de Déu, si Déu mateix els fa justos? Qui gosarà condemnar-los, si Jesucrist mateix va morir, més encara, va ressuscitar, està a la dreta de Déu i intercedeix per nosaltres? Qui ens separarà de l'amor de Crist? ¿La tribulació, l'angoixa, la persecució, la fam, la nuesa, el perill, la mort violenta?

(Rm 8,31-35)

Preguem: Pare, quan trobem dificultats en el nostre camí, fes-nos conscients que tu sempre ets al costat nostre: que res ni ningú ens separi mai de l’amor de Crist.

9. La nova vida en Crist

El Baptisme és l’expressió eficaç i real de què els que han conegut Crist i el volen seguir, desitgen viure “ja” una nova vida. Amb el pas (pasqua) a través de l’aigua, es a dir, amb el signe simbòlic de submergir-se en ella (tenebres, mort) per sortir a la llum (vida nova), s’expressa de manera senzilla el trànsit de la mort a la vida, d’una existència sense sentit a una existència plena de sentit.

Això és la pasqua de Jesús, mort + resurrecció. Pas de la mort a la vida amb Jesús. Donar la vida amb Jesús, per a ser glorificat amb Ell. El Baptisme és el sagrament pasqual, per això en la antiguitat, només el rebien els adults precisament en la celebració de la pasqua de la comunitat, durant la vigília pasqual.

¿Ignoreu que tots els qui hem estat batejats en Jesucrist hem estat submergits en la seva mort? Pel baptisme hem mort i hem estat sepultats amb ell, perquè, així com Crist, per l'acció poderosa del Pare, va ressuscitar d'entre els morts, també nosaltres emprenguem una nova vida.

I si nosaltres hem estat units a ell per aquesta mort semblant a la seva, també ho estarem per la seva resurrecció.

(Rm 6,3-5)

Preguem: Pare, nosaltres que hem rebut el Baptisme et volem seguir i fer de la nostra existència, una vida plena de sentit

El Baptisme expressa davant la comunitat el desig de morir amb Jesús, d’entregar tota la vida als demés amb Ell, per a ressuscitar amb Ell. És a dir: el desig de viure la vida amb Jesús ens permet de viure la vida ressuscitada, la plenitud del sentit de la nostra existència.

La vida amb Jesús, ja és eterna. La vida eterna és Jesús!. La mort física no és més que l’entrada definitiva a la casa del Pare, la plenitud de la vida en l’Esperit, amb el Fill.

En canvi, ara, lliures de l'esclavatge del pecat i esdevinguts esclaus al servei de Déu, doneu el fruit d'una vida santa, que us portarà a la vida eterna. La paga del pecat és la mort, però el do que Déu ens fa en Jesucrist, Senyor nostre, és la vida eterna.

(Rm 6,22-23)

Preguem: Pare, davant el dolor de la separació en la mort de familiars i d’amics dona’ns la pau i el consol d’una vida eterna amb tu.

- *Llibertat, llibertat, gràcies Déu per la llibertat (2)/Un bon dia cap al matí/amb Jesús farà jo el camí//Quan jo era un pecador/no tenia cap il·lusió//Però de cop jo vaig canviar/quan Jesús em va mirar//No hi ha enlloc un goig millor/quan Ell em dona el seu perdó.*
- *La gràcia de Déu quin so tan dolç, ens recolza a tu i a mi/jo estava perdut i ja m’he retrobat, jo era cec i ara veig el camí//La gràcia de Déu quina força més gran, de res ja no tinc jo més por/em sento feliç i estic exultant, és la força del meu Senyor//La gràcia de Déu, no n’hi ha de millor, car ens lliure de qualsevol mal/enfront de la mort i davant del dolor, ella ens dona empenta i pau.*
- *Déu és veu infinita i el cor del meu cor/Déu és veu infinita i el cor del meu cor*
- *Tot jo reposo en el meu Déu, sols en Déu/ D’ell ve la salvació. Sí sols en Déu tot jo reposo, reposo en pau. (T32)*
- *Esperit consolador, amor de tot amor (2) (T126)*
- *Jesús, pensa en mi, quan arribis al teu Regne (2) (T37)*